

योएलचे पुस्तक आणि लाओदिकेयन सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट चर्च - क्रमांक एक

सद्यसत्याची चाचणी

Jeff Pippenger

2025-12-02

“पवित्र शास्त्रांत काही गोष्टी अशा आहेत की त्या समजण्यास कठीण आहेत, आणि पेत्राच्या भाषेत सांगायचे तर, अशिक्षित व अस्थिर लोक त्या आपल्या स्वतःच्या नाशाकरिता वाकवितात. या जीवनात आपण शास्त्रातील प्रत्येक उताऱ्याचा अर्थ स्पष्ट करू शकूच असे नाही; परंतु आचरणातील सत्याच्या कोणत्याही जीवनावश्यक मुद्द्यावर गूढतेचे आच्छादन राहणार नाही. देवाच्या दैवी व्यवस्थेनुसार जेव्हा त्या काळासाठी असलेल्या सत्यावरून जगाची परीक्षा होण्याची वेळ येईल, तेव्हा उपवास व प्रार्थना यांसह शास्त्रांचा शोध घेण्यासाठी लोकांची मने त्याच्या आत्म्याद्वारे प्रवृत्त केली जातील, येथेपर्यंत की एक दुवा दुसऱ्या दुव्याशी शोधून काढला जाईल आणि परिपूर्ण साखळीत जोडला जाईल. आत्म्यांच्या तारणाशी थेट संबंध असलेले प्रत्येक सत्य इतके स्पष्ट केले जाईल की कुणालाही चूक करण्याची किंवा अंधकारात चालण्याची गरज भासणार नाही.”

“आपण भविष्यवाणीच्या साखळीचा पाठपुरावा केला आहे तसा, आपल्या काळासाठी प्रकट झालेला सत्य स्पष्टपणे दिसला आहे आणि समजावून सांगितला गेला आहे. आपण उपभोगत असलेल्या विशेषाधिकारांसाठी आणि आपल्या मार्गावर प्रकाशमान होणाऱ्या प्रकाशासाठी आपण जबाबदार आहोत. जे भूतकाळातील पिढ्यांमध्ये जगले, ते त्यांच्यावर प्रकाशण्यास अनुमती देण्यात आलेल्या प्रकाशासाठी जबाबदार होते. शास्त्रवचनातील विविध मुद्द्यांबाबत, ज्यांनी त्यांची कसोटी पाहिली, त्यांचे मन कार्यरत होते. परंतु ज्या सत्यांना आपण समजतो, ती त्यांना समजली नाहीत. जो प्रकाश त्यांच्याकडे नव्हता, त्यासाठी ते जबाबदार नव्हते. त्यांच्याकडे, जशी आपल्याकडे आहे, तशीच बायबल होती; परंतु या पृथ्वीच्या इतिहासातील अंतिम घटनांशी संबंधित विशेष सत्य उलगडण्याचा काळ हा पृथ्वीवर जगणाऱ्या शेवटच्या पिढ्यांच्या काळात आहे.”

“विशेष सत्ये पिढ्यांनुपिढ्यांच्या अस्तित्वात असलेल्या परिस्थितीनुसार अनुरूप करण्यात आली आहेत. वर्तमान सत्य, जे या पिढीतील लोकांसाठी एक कसोटी आहे, ते फार पूर्वीच्या पिढ्यांतील लोकांसाठी कसोटी नव्हते. चौथ्या आज्ञेतील शब्बाथाविषयी जो प्रकाश आता आमच्यावर चमकत आहे, तो जर भूतकाळातील पिढ्यांना देण्यात आला असता, तर देवाने त्या प्रकाशाबद्दल त्यांना जबाबदार धरले असते.” Testimonies, volume 2, 692, 693.

नवे आणि जुने

“प्रत्येक युगात सत्याचा एक नवीन विकास असतो, त्या पिढीतील लोकांसाठी देवाचा एक संदेश असतो. जुनी सत्ये सर्वस्वी आवश्यक आहेत; नवे सत्य जुन्या सत्यांपासून स्वतंत्र नसून त्यांचेच उलगडणे आहे. जुनी सत्ये समजली गेली तरच आपण नव्या सत्याचे आकलन करू शकतो. ख्रिस्ताला आपल्या पुनरुत्थानाचे सत्य आपल्या शिष्यांपुढे उघड करावयाचे होते, तेव्हा त्याने ‘मोशेपासून आणि सर्व संदेष्ट्यांपासून’ आरंभ केला आणि ‘सर्व शास्त्रांत स्वतःविषयीच्या गोष्टी त्यांना समजावून सांगितल्या.’ Luke 24:27. परंतु सत्याच्या नव्या उलगडण्यातून जो प्रकाश प्रकट होतो, तोच जुन्या सत्याचे गौरव वाढवितो. जो नवीन सत्य नाकारतो किंवा त्याकडे दुर्लक्ष करतो, तो प्रत्यक्षात जुने सत्यही धारण करीत नाही. त्याच्यासाठी ते आपली जीवनदायी शक्ती गमावते आणि केवळ एक निर्जीव स्वरूप बनून राहते.”

“असे काही जण आहेत की जे जुना करारातील सत्यांवर विश्वास असल्याचा आणि ती शिकवत असल्याचा दावा करतात, परंतु ते नवा करार नाकारतात. परंतु ख्रिस्ताच्या शिकवणी स्वीकारण्यास नकार देऊन, ते दाखवून देतात

की कुलपिता व संदेष्टे यांनी जे सांगितले त्यावर त्यांचा विश्वास नाही. 'जर तुम्ही मोशेवर विश्वास ठेवला असता,' ख्रिस्त म्हणाला, 'तर तुम्ही माझ्यावरही विश्वास ठेवला असता; कारण त्याने माझ्याविषयी लिहिले आहे.' योहान 5:46. म्हणूनच, त्यांच्या अगदी जुना कराराच्या शिक्षणातही कोणतीही खरी सामर्थ्य नाही."

"जे पुष्कळ जण सुवार्तेवर विश्वास ठेवत असल्याचा आणि तिचे शिक्षण देत असल्याचा दावा करतात, ते याचप्रमाणे एका चुकीत आहेत. ते जुन्या करारातील शास्त्रवचने बाजूला ठेवतात; त्यांच्याविषयी ख्रिस्ताने घोषित केले, 'हीच ती आहेत जी माझ्याविषयी साक्ष देतात.' योहान 5:39. जुन्या कराराचा नकार देताना, ते प्रत्यक्षात नव्या कराराचाही नकार देतात; कारण दोन्हीही एका अविभाज्य अखंडतेचे भाग आहेत. देवाचा नियम सुवार्तेशिवाय, किंवा सुवार्ता नियमाशिवाय, कोणीही योग्य रीतीने मांडू शकत नाही. नियम म्हणजे मूर्त स्वरूप धारण केलेली सुवार्ता होय, आणि सुवार्ता म्हणजे उलगडलेला नियम होय. नियम हे मूळ आहे; सुवार्ता म्हणजे त्यावर उमलणारे सुगंधी फूल आणि त्याचे फळ होय."

"जुना करार नव्या करारावर प्रकाश टाकतो, आणि नवा करार जुन्या करारावर. ख्रिस्तामधील देवाच्या गौरवाचे प्रकटीकरण या प्रत्येकात आहे. उत्कटतेने शोध घेणाऱ्या साधकाला नवनव्या अर्थगर्भ गहिरेपणाचे उलगडत राहणारे सत्य हे दोन्ही सादर करतात." Christ's Object Lessons, 128.

सध्याचे सत्य हे परिभाषेने विशिष्ट काळासाठीचे "प्रकट केलेले सत्य" आहे, जे "स्पष्टपणे दिसून येते व समजावून सांगितलेले" असते. ज्या काळात "सध्याचे सत्य" प्रकट केले जाते त्या वेळी जगणाऱ्या पिढीवर ते सत्य स्वीकारण्याची "जबाबदारी" असते; अन्यथा ती मरेल. "या पिढीसाठी" असलेल्या "सध्याच्या परीक्षेच्या सत्याचा" घटक असलेल्या संयुक्त सत्यांचे प्रतिनिधित्व, "या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या समाप्तीच्या प्रसंगांशी संबंधित" "विशेष" सत्यांच्या "उलगडण्यात" केलेले आहे. जुन्या कराराच्या संदर्भात नवा करार जसा आहे, त्याप्रमाणे सत्य, आणि म्हणून "सध्याचे सत्य," याचे प्रतिरूप दर्शविलेले आहे. सत्य दोन साक्षीदारांवर स्थापित केले जाते, आणि सत्याला आरंभ व अंत, शब्दशः व आध्यात्मिक, प्राचीन व आधुनिक, अल्फा व ओमेगा, पहिले व शेवटचे असे स्वरूप असते.

पहिल्या देवदूताच्या संदेशाची मिलरवादी पायाभरणी ही तिसऱ्या देवदूताच्या "वर्तमान सत्य" संदेशाच्या संदर्भात "जुनी" आहे. जे "जुन्याचा नकार देत आहेत," ते "प्रत्यक्षात नव्याचाही नकार देतात," कारण दोन्हीही एका अविभाज्य संपूर्णाचे भाग आहेत.

"मी दूतांची आवश्यकता पाहिली, विशेषतः, जिथे कुठे त्यांना उन्माद उगवताना दिसेल तिथे त्यावर लक्ष ठेवणे व त्याची पडताळणी करणे आवश्यक आहे. सैतान सर्व बाजूंनी जोर लावत आहे, आणि आपण त्याच्यावर लक्ष ठेवले नाही, त्याच्या युक्त्या व सापळे यांविषयी आपले डोळे उघडे ठेवले नाहीत, आणि देवाचे संपूर्ण शस्त्रसामर्थ्य धारण केले नाही, तर दुष्टाचे अग्निबाण आपल्याला भेदतील. देवाच्या वचनात अनेक मौल्यवान सत्ये अंतर्भूत आहेत, परंतु कळपाला आता 'वर्तमान सत्याची' गरज आहे. मी पाहिले आहे की, दूतांनी वर्तमान सत्याच्या महत्त्वाच्या मुद्द्यांपासून दूर भरकटून, कळपाला एकत्र आणण्यास व आत्म्याचे पवित्रीकरण करण्यास उपयुक्त नसलेल्या विषयांवर रेंगाळण्यात धोका आहे. येथे सैतान कार्यास इजा पोहोचविण्यासाठी प्रत्येक शक्य त्या लाभाचा उपयोग करील."

"परंतु पवित्रस्थान, 2300 दिवसांच्या संदर्भात, देवाच्या आज्ञा आणि येशूवरील विश्वास यांसारखे विषय भूतकाळातील आगमन-चळवळीचे स्पष्टीकरण करण्यास, आपली वर्तमान स्थिती काय आहे हे दर्शविण्यास, शंका घेणाऱ्यांचा विश्वास दृढ करण्यास, आणि गौरवशाली भविष्याविषयी निश्चितता देण्यास अत्यंत समर्थ आहेत. मी वारंवार पाहिले आहे की, हेच ते मुख्य विषय होते ज्यांवर संदेशवाहकांनी विशेष भर द्यावा." Early Writings, 63.

"२३०० दिवस, देवाच्या आज्ञा आणि येशूवरील विश्वास" यांच्याशी संबंधित "पवित्रस्थान" हे मिलरवादी लोकांच्या "भूतकाळातील अॅडव्हेंट चळवळीचे" स्पष्टीकरण करण्याची किल्ली आहे, आणि तसे करताना, "आपली सध्याची स्थिती काय आहे" हे "परिपूर्णपणे" स्पष्ट करण्याचीही किल्ली आहे. जे "भूतकाळातील अॅडव्हेंट चळवळीबद्दल"

“संशय” करतात, ते “गौरवशाली भविष्याला निश्चितता देणाऱ्या” गोष्टीबद्दल “संशय” करतात. भविष्याला निश्चितता देणारी गोष्ट म्हणजे भूतकाळ.

योएलचे पुस्तक हे वर्तमान परीक्षाकालीन सत्याचा संदेश आहे. याची पुष्टी अनेक साक्षीदारांद्वारे होते. भविष्यवाणीच्या आत्म्याद्वारे योएलची ओळख “वर्तमान सत्य” अशी करून दिली आहे; आणि प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात योहानाच्या मते, तो आत्मा म्हणजे येशूची साक्ष होय.

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण, जे देवाने त्याला दिले, जेणेकरून लवकरच घडून येणार असलेल्या गोष्टी त्याच्या दासांना दाखवाव्यात; आणि त्याने आपल्या देवदूताद्वारे ते आपल्या दास योहान याला पाठवून कळविले: ज्याने देवाच्या वचनाची, येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीची, आणि त्याने पाहिलेल्या सर्व गोष्टींची साक्ष दिली. प्रकटीकरण १:१, २.

योहानाचे “साक्ष” (ज्याची त्याने “नोंद दिली”) हे तीन भागांत दर्शविले गेले. त्याने “देवाचे वचन,” “येशूची साक्ष,” आणि “त्याने पाहिलेल्या गोष्टी” यांची नोंद केली. प्रकटीकरणाच्या पहिल्या दोन वचनांत, योहान असा एक मनुष्य दर्शवितो ज्याला “भविष्यवाणीच्या आत्म्याची” देणगी देण्यात आली आहे. त्या देणगीत देवाच्या वचनाचे विशेष प्रकटीकरण समाविष्ट आहे, तसेच ख्रिस्ताच्या शब्दांद्वारे संदेष्ट्यापर्यंत पोहोचविलेली विशेष प्रकटीकरणेही त्यात समाविष्ट आहेत; (थेट ख्रिस्ताकडून किंवा त्याच्या देवदूत प्रतिनिधींच्या द्वारे) आणि त्या देणगीत स्वप्ने व दर्शन यांच्या माध्यमातून सादर केलेले सत्यही समाविष्ट आहे. भविष्यवाणीचा आत्मा ही ख्रिस्ताची साक्ष आहे जी संदेष्ट्यापर्यंत पोहोचविली जाते, आणि एखाद्या देवदूताने किंवा ख्रिस्ताने स्वतः ते शब्द उच्चारले असते, तितकाच अधिकार ती साक्ष बाळगते.

आणि मी त्याला उपासना करण्यासाठी त्याच्या पायांवर पडलो. तेव्हा तो मला म्हणाला, “हे करू नकोस; मी तुझ्यासारखाच सहकारी सेवक आहे, आणि येशूची साक्ष धारण करणाऱ्या तुझ्या बंधूपैकी एक आहे; देवाची उपासना कर; कारण येशूची साक्ष ही भविष्यवाणीचा आत्मा आहे.” प्रकटीकरण 19:10.

गॅब्रिएल स्वतःला योहानाचा सहकारी सेवक असल्याचे दर्शवितो, आणि त्याची उपासना केली जाऊ नये. गॅब्रिएल हेही दर्शवितो की योहान ज्यांचे प्रतिनिधित्व करतो ते “बंधू” “येशूची साक्ष” धारण करतात, जी “भविष्यवाणीचा आत्मा” आहे. योहान ज्यांचे प्रतिनिधित्व करतो ते “बंधू” म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजार आहेत, आणि त्या सर्व बंधूंमध्ये “भविष्यवाणीचा आत्मा” आहे.

“मग ते पहाटे लवकर उठले आणि तकोआच्या अरण्यात निघून गेले; आणि ते निघाले असता, यहोशाफाट उभा राहून म्हणाला, हे यहूदा आणि यरुशलेमचे रहिवाशांनो, माझे ऐका; परमेश्वर तुमचा देव याच्यावर विश्वास ठेवा, म्हणजे तुम्ही स्थिर राहाल; त्याच्या संदेष्ट्यांवर विश्वास ठेवा, म्हणजे तुम्हांस यश प्राप्त होईल. 2 इतिहास 20:20.”

“परमेश्वर तुमच्या देवावर विश्वास ठेवा, म्हणजे तुम्ही स्थिर व्हाल; त्याच्या संदेष्ट्यांवर विश्वास ठेवा, म्हणजे तुम्ही समृद्ध व्हाल.”

“यशया ८:२०. ‘नियमशास्त्राकडे व साक्षीकडे; जर ते या वचनाप्रमाणे बोलत नसतील, तर त्यांच्यामध्ये प्रकाश नाही म्हणूनच आहे.’ येथे देवाच्या लोकांसमोर दोन ग्रंथवचने ठेवली आहेत: यशासाठी दोन अटी. स्वतः यहोवाने उच्चारलेला नियमशास्त्र, आणि भविष्यवाणीचा आत्मा, हे त्याच्या लोकांना प्रत्येक अनुभवात मार्गदर्शन करण्यासाठी ज्ञानाचे दोन स्रोत आहेत. व्यवस्थाविवरण ४:६. ‘हेच तुमचे ज्ञान व तुमची समजूत आहे राष्ट्रांच्या दृष्टीने; ते म्हणतील, निःसंशय हे महान राष्ट्र ज्ञानी व समजूतदार लोकांचे आहे.’”

“देवाचा नियम आणि भविष्यवाणीचा आत्मा हे मंडळीचे मार्गदर्शन व सल्ला करण्यासाठी हातात हात घालून चालतात, आणि जेव्हाही मंडळीने त्याच्या नियमाचे पालन करून हे ओळखले आहे, तेव्हाही तिला सत्याच्या मार्गात मार्गदर्शन करण्यासाठी भविष्यवाणीचा आत्मा पाठविण्यात आला आहे.”

“प्रकटीकरण १२:१७. ‘आणि अजगर त्या स्त्रीवर क्रुद्ध झाला, आणि तिच्या संततीतील उरलेल्यांशी युद्ध करण्यास निघाला; जे देवाच्या आज्ञा पाळतात आणि येशू ख्रिस्ताची साक्ष धारण करतात.’ ही भविष्यवाणी स्पष्टपणे दर्शविते की उरलेली मंडळी देवाला त्याच्या नियमशास्त्रात मान्यता देईल आणि तिच्याजवळ भविष्यवाणीची देणगी असेल. देवाच्या नियमशास्त्राची आज्ञाधारकता आणि भविष्यवाणीचा आत्मा यांनी देवाच्या खऱ्या लोकांना नेहमीच वेगळे ठरविले आहे, आणि कसोटी सहसा वर्तमान प्रकटीकरणांवरच दिली जाते.”

“यिर्मयाच्या दिवसांत लोकांना मोशे, एलियाह किंवा एलीशा यांच्या संदेशाविषयी काहीही शंका नव्हती; परंतु देवाने यिर्मयाकडे पाठविलेल्या संदेशाविषयी त्यांनी शंका घेतली आणि तो बाजूला सारला, तोपर्यंत की त्याचे सामर्थ्य व प्रभाव व्यर्थ गेले, आणि देवाने त्यांना बंदिवासात नेऊन टाकण्याखेरीज दुसरा कोणताही उपाय उरला नाही.”

“तसेच ख्रिस्ताच्या दिवसांत लोकांनी हे शिकले होते की यिर्मयाचा संदेश खरा होता, आणि त्यांनी स्वतःला असे मानण्यास प्रवृत्त केले की जर ते त्यांच्या पितरांच्या दिवसांत जगले असते तर त्यांनी त्याचा संदेश स्वीकारला असता; परंतु त्याच वेळी ते ख्रिस्ताचा संदेश नाकारत होते, ज्याच्याविषयी सर्व संदेश्यांनी लिहिले होते.”

“जसा तिसऱ्या देवदूताचा संदेश जगात उदयास आला, जो देवाच्या नियमशास्त्राचे त्याच्या परिपूर्णतेत व सामर्थ्यात मंडळीसमोर प्रकट करावयाचा आहे, तसाच भविष्यवाणीचा वरदानही तत्काळ पुनर्स्थापित करण्यात आला. या संदेशाच्या विकासात आणि त्यास पुढे नेण्यात या वरदानाने अत्यंत प्रमुख भूमिका बजावली आहे.

“शास्त्रांच्या अर्थलावण्यांविषयी आणि कार्यपद्धतींविषयी मतभेद उद्भवल्याने, जे संदेशावरील विश्वासणाऱ्यांचा विश्वास डळमळीत करण्यास आणि कार्यात फूट पाडण्यास कारणीभूत ठरतात, भविष्यवाणीच्या आत्म्याने सदैव त्या परिस्थितीवर प्रकाश टाकला आहे. त्याने नेहमीच विश्वासणाऱ्यांच्या समुदायात विचारांची एकता आणि कृतीतील सुसंवाद निर्माण केला आहे. संदेशाच्या विकासात आणि कार्याच्या वृद्धीत जे संकटकाल उद्भवले, त्या प्रत्येक प्रसंगी, जे देवाच्या नियमाशी आणि भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या प्रकाशाशी दृढपणे निष्ठावान राहिले, त्यांनी विजय मिळविला, आणि त्यांच्या हातात कार्य समृद्ध झाले.” Loma Linda Messages, 33, 34.

योएलचे पुस्तक भविष्यवाणीच्या आत्म्यात थेट “वर्तमान सत्य” म्हणून ओळखले गेले आहे; आणि प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात योहानानुसार ते येशूची साक्ष आहे. तसेच, देवाच्या वचनामध्येही त्यास थेट मान्यता देण्यात आली आहे. बायबल आणि भविष्यवाणीचा आत्मा हे दोन्हीही योएलचे पुस्तक थेट शेवटच्या दिवसांवर लागू करतात.

“प्राचीन संदेश्यांपैकी प्रत्येकाने आपल्या स्वतःच्या काळासाठी जितके बोलले त्यापेक्षा अधिक आमच्या काळासाठी बोलले, त्यामुळे त्यांची संदेश्याई आमच्यासाठी प्रभावी आहे. ‘आता या सर्व गोष्टी त्यांना उदाहरणादाखल घडल्या; आणि ज्या आमच्यावर युगांचा शेवट आला आहे, अशा आमच्या बोधासाठी त्या लिहिल्या गेल्या आहेत.’ 1 Corinthians 10:11. ‘ते स्वतःसाठी नव्हे, तर आमच्यासाठी या गोष्टींची सेवा करीत होते, ज्या आता स्वर्गातून पाठविण्यात आलेल्या पवित्र आत्म्याच्या सामर्थ्याने तुम्हांला सुवार्ता जाहीर करणाऱ्यांनी तुम्हांला सांगितल्या आहेत; ज्या गोष्टींकडे पाहण्याची देवदूतांनाही इच्छा आहे.’ 1 Peter 1:12. ...”

“बायबलने या अंतिम पिढीसाठी आपले खजिने साठवून ठेवले आहेत आणि एकत्र बांधून ठेवले आहेत. जुन्या करारातील इतिहासातील सर्व महान घटना आणि गंभीर व्यवहार हे या अंतिम दिवसांत मंडळीत घडून आले आहेत आणि घडत आहेत.” Selected Messages, book 3, 338, 339.

योएलची भविष्यवाणी “जगाच्या अंतकाळांचे आगमन ज्यांच्यावर झाले आहे” अशांवर “लागू” आहे. “लागू” हा शब्द केवळ या गोष्टीवर भर देतो की “वर्तमान सत्य” हे नेहमीच एक कसोटी असते, आणि जे त्या कसोटीत अपयशी ठरतात त्यांचे प्रतिनिधित्व यहुदा यांसारख्या बायबलमधील व्यक्तींनी केलेले आहे.

“पाठामागून पाठ यहूदाच्या कानांवर निष्फळपणे पडत गेले. आज कितीजण त्याच्या पावलांवर पाऊल ठेवून चालत आहेत. देवाच्या नियमशास्त्राच्या प्रकाशात स्वार्थी मनुष्यांना त्यांचे दुष्ट चारित्र्य दिसते, परंतु आवश्यक सुधारणा करण्यास ते अपयशी ठरतात, आणि अशा रीतीने ते पापाच्या एका अवस्थेतून दुसऱ्या अवस्थेकडे जात राहतात.

“ख्रिस्ताचे धडे आपल्या स्वतःच्या काळाला व पिढीला लागू पडतात. त्याने म्हटले, ‘मी केवळ यांच्यासाठीच प्रार्थना करीत नाही, तर त्यांच्या वचनाद्वारे माझ्यावर विश्वास ठेवणाऱ्यांसाठीही करीत आहे.’ याच शेवटच्या दिवसांत जो साक्षीभाव यहूदाकडे आणला गेला होता, तोच आपल्याकडेही आणला जात आहे. ज्या धड्यांना त्याने आपल्या जीवनात प्रत्यक्ष आचरणात आणण्यात अपयश पत्करले, तेच धडे ऐकणाऱ्या मनुष्यांकडे येतात; आणि तरीही तेही तशाच प्रकारे अपयशी ठरतात, कारण ते आपले पाप दूर करीत नाहीत.” Review and Herald, March 17, 1891.

प्रकटीकरणाच्या संपूर्ण पुस्तकभर योहान देवाच्या अंतिम दिवसांतील लोकांचे प्रतीकरूप ठरतो, आणि पात्मोस येथे हद्दपार करण्यात आलेला योहान रविवार-नियमाच्या संकटात छळ सहन करणाऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतो. तो आपल्याला का कैद करण्यात आले होते, हे सांगतो.

मी योहान, जो तुमचा भाऊ आहे, आणि क्लेशात, तसेच येशू ख्रिस्ताच्या राज्यात व सहनशीलतेत तुमचा सहभागी आहे, देवाच्या वचनासाठी आणि येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीसाठी, पाटमोस नावाच्या बेटावर होतो.
प्रकटीकरण 1:9.

योहान याला बायबल व भविष्यवाणीच्या आत्म्यामुळे छळ सहन करावा लागला. मग एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर भविष्यवाणीच्या आत्म्यामुळे छळ का होतो? संदेश योएल ज्याची प्रथम ओळख करून देतो ते सत्य म्हणजे सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीचे धर्मत्याग होय. जेव्हा प्रेषित पेत्राने पेन्टेकोस्ट हा योएलच्या पुस्तकाची परिपूर्ती असल्याचे घोषित केले, तेव्हा पेत्राने असे यहूद्यांनी “भाषा” यांच्या प्रकट होण्यावर आक्रमण केल्याच्या प्रत्युत्तरात केले. त्या काळी जे यहूदी शेवटच्या दिवसांतील सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्टांचे प्रतिरूप होते, ते पेत्र व संदेश जाहीर करणारे लोक “मद्यपी” आहेत, असा युक्तिवाद करीत होते. पेत्राच्या काळातील यहूद्यांनी जसा विरोध केला तसाच सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट लोक उत्तरवर्षावाच्या संदेशाविरुद्ध लढतील. ते असे करतात, कारण उत्तरवर्षावाचा “वर्तमान सत्य” तपासणारा संदेश जाहीर करणाऱ्यांकडे “जुनी” पायाभूत सत्ये असतात; कारण नवे सत्य नेहमी जुन्या सत्यावर आधारलेले असते. यिर्मयाने उत्तरवर्षावाच्या काळातील देवाच्या लोकांना जुन्या मार्गांनी चालण्याचे व राखणदाराच्या रणशिंगाच्या नादाकडे कान देण्याचे आवाहन केले, पण त्यांनी नकार दिला. पायाभूत “जुना” सत्यसंदेश प्रतीकात्मक रीतीने लेवीयविवरण अध्याय सव्वीस मधील “सात वेळा” यांद्वारे दर्शविला आहे, जो भूमीच्या शब्बाथाच्या दृष्टीने करारसंबंध मांडतो.

“मी पाहिले की नावापुरती मंडळी आणि नावापुरते अॅडव्हेंटिस्ट, यहूदाप्रमाणे, आमच्याविरुद्ध येण्यासाठी कॅथलिकांचा प्रभाव मिळविण्याकरिता आम्हाला कॅथलिकांच्या हाती सोपवतील, सत्याचा प्रतिकार करण्यासाठी. त्या वेळी संत हे एक अपरिचित, कॅथलिकांना फारसे माहीत नसलेले लोक असतील; परंतु मंडळ्या आणि नावापुरते अॅडव्हेंटिस्ट, ज्यांना आमच्या विश्वासाविषयी व आमच्या चालीरीतीविषयी माहिती आहे (कारण त्यांनी शब्बाथमुळे आमचा द्वेष केला, कारण ते त्याचे खंडन करू शकत नव्हते), ते संतांचा विश्वासघात करतील आणि त्यांची तक्रार कॅथलिकांकडे अशा लोकांप्रमाणे करतील की जे लोकांच्या संस्थांचा अवमान करतात; म्हणजे, ते शब्बाथ पाळतात आणि रविवाराकडे दुर्लक्ष करतात.”

“मग कॅथलिक लोक प्रोटेस्टंटाना पुढे जाण्यास सांगतील, आणि असा एक फतवा जारी करतील की जे लोक सातव्या दिवसाऐवजी आठवड्याचा पहिला दिवस पाळणार नाहीत, त्यांना ठार मारण्यात यावे. आणि कॅथलिक, ज्यांची संख्या मोठी आहे, ते प्रोटेस्टंटच्या पाठीशी उभे राहतील. कॅथलिक लोक आपली सत्ता पशूच्या प्रतिमेला देतील. आणि प्रोटेस्टंट त्यांच्या आधी त्यांच्या आईने जसे केले तसे संतांचा नाश करण्यासाठी कार्य करतील. परंतु त्यांच्या फतव्याला परिणाम येण्यापूर्वी वा फळ धरण्यापूर्वी, संत देवाच्या आवाजाने मुक्त केले जातील.”

Spalding and Magan, 1, 2.

सिस्टर व्हाइट दोन वेळा "नाममात्र चर्च" आणि "नाममात्र अॅडव्हेंटिस्ट" यांची ओळख करून देतात, आणि त्याच वेळी त्या दोन "नाममात्र गटां" आणि "कॅथलिक" यांच्यात भेद दर्शवितात. "नाममात्र चर्च" आणि "नाममात्र अॅडव्हेंटिस्ट" यांनी पेत्र व योहान यांच्याद्वारे प्रतीकित केलेल्यांचा "द्वेष" केला, "कारण सब्बाथामुळे; कारण ते त्याचे खंडन करू शकत नव्हते." नाममात्र चर्च आणि कॅथलिक हे सातव्या दिवसाच्या सब्बाथाचे सत्य "खंडन" करू शकत नाहीत, आणि "नाममात्र अॅडव्हेंटिस्ट" लेवीयकांड सव्वीस मधील "सात काळ" यांचे "खंडन" करू शकत नाहीत, जे भूमीच्या सब्बाथाची आज्ञा आहे. नाममात्र चर्च आणि कॅथलिक हे सातव्या दिवसाचा सब्बाथ हा एक "पायाभूत" बायबलसत्य आहे, या तथ्याचे "खंडन" करू शकत नाहीत, आणि "नाममात्र अॅडव्हेंटिस्ट" हे लेवीयकांड सव्वीस मधील "सात काळ" हे एक "पायाभूत" मिलराइट सत्य आहे, या तथ्याचे "खंडन" करू शकत नाहीत.

पॅटमॉसवरील योहानाची कैद त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करते, जे बायबल आणि भविष्यवाणीच्या आत्म्याचा दोन्हींचा धारण करतात, आणि ज्यांचा विशेषतः बाहेरून सातव्या दिवसाच्या शब्बाथविषयी छळ केला जातो, तसेच भूमीसाठी सातव्या वर्षाच्या शब्बाथविषयी आतूनही छळ केला जातो. याच कारणास्तव, नवव्या वचनात तो का छळला जात होता याविषयी योहानाने दिलेल्या साक्षीनंतर, दहाव्या वचनातील शब्बाथ आणि "महान आवाज"कडून "तुतारी"सारखा भूतकाळातील ("मागून") संदेश येतो.

मी योहान, जो तुमचा भाऊ आहे, आणि क्लेशात, तसेच येशू ख्रिस्ताच्या राज्यात व धीरधरण्यात तुमचा सहभागी आहे, देवाच्या वचनाकरिता आणि येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीकरिता पात्मोस नावाच्या बेटावर होतो. प्रभूच्या दिवशी मी आत्म्यात होतो, आणि माझ्या मागून तुतारीसारखा एक मोठा आवाज मी ऐकला. प्रकटीकरण १:९, १०.

योहान हे त्यांचे प्रतिनिधित्व करतो ज्यांनी 9/11 रोजी प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूताचा नरसिंहाच्या नादासारखा आवाज ऐकला, जो देवाच्या लोकांना यिर्मयाच्या "प्राचीन मार्गाकडे" परत येण्यास बोलावत होता. तो महान आवाज सातव्या नरसिंहाचा इशाराही होता, जो तिसरे हाय देखील आहे.

सिस्टर व्हाइट यांनी नोंदविले आहे की, "या शेवटच्या पिढीसाठी बायबलने आपले खजिने साठवून ठेवले आहेत आणि त्यांना एकत्र बांधून ठेवले आहे." योएलचे पुस्तक हे त्या बायबलमधील "खजिन्यांपैकी" एक आहे, जे "शेवटच्या दिवसांत" वर्तमान सत्य आहे. पेन्टेकोस्टच्या वेळी पेत्राने ओळखून सांगितले की, त्या वेळी जे पूर्ण होत होते ते योएलचेच पुस्तक होते. पेत्राने, योएलप्रमाणेच, पेन्टेकोस्टच्या कालखंडासाठी जितके बोलले त्यापेक्षा अधिक आमच्या "काळासाठी" बोलले. पेन्टेकोस्टचा कालखंड हा ख्रिस्ती व्यवस्थेसाठी पूर्ववृष्टी होता. पेन्टेकोस्ट ख्रिस्ती व्यवस्थेच्या आरंभाचे चिन्ह आहे, आणि असे करताना ते ख्रिस्ती व्यवस्थेच्या समाप्तीचेही चित्रण करते. ख्रिस्ती व्यवस्थेचा शेवट हा पेन्टेकोस्टने प्रतिरूपित केलेल्या उत्तरवृष्टीचा काळ आहे. म्हणून पेत्र हा ख्रिस्ती व्यवस्थेच्या समाप्तीच्या काळातील देवाच्या लोकांचे प्रतीक आहे, जे पवित्र आत्म्याच्या ओतल्या जाण्याच्या परिपूर्तीची ओळख करून देण्यासाठी योएलच्या पुस्तकाचा उपयोग करतात.

तेव्हा पेत्र अकरा जणांसह उभा राहिला, त्याने आपला आवाज उंच करून त्यांना म्हटले, "हे यहुदियातील पुरुषांनो, आणि यरुशलेममध्ये राहणाऱ्या सर्व लोकांनो, हे तुम्हाला ज्ञात असो, आणि माझी वचने ऐका: कारण हे लोक, तुम्ही जसे समजता तसे मद्यपान करून मत्त झालेले नाहीत; कारण आता दिवसाचा तिसरा प्रहर आहे. परंतु हे तेच आहे जे योएल संदेष्ट्याद्वारे सांगितले गेले होते; 'आणि शेवटच्या दिवसांत असे होईल, देव म्हणतो, की मी माझा आत्मा सर्व देहधान्यांवर ओतीन; आणि तुमचे पुत्र व तुमच्या कन्या भविष्यवाणी करतील, आणि तुमचे तरुण दृष्टांत पाहतील, आणि तुमचे वृद्ध स्वप्ने पाहतील; आणि त्या दिवसांत माझ्या दासांवर व माझ्या दासींवरही मी माझ्या आत्म्यापैकी ओतीन; आणि ते भविष्यवाणी करतील: आणि मी वर आकाशात अद्भुत चिन्हे दाखवीन, आणि खाली पृथ्वीवर चिन्हे दाखवीन; रक्त, अग्नी, आणि धुराचे लोट: प्रभूचा तो महान व प्रगट दिवस येण्यापूर्वी सूर्य अंधकारमय होईल, आणि चंद्र रक्तासारखा होईल: आणि असे होईल की जो कोणी प्रभूच्या नावाचा धावा करील तो तारण पावेल.' प्रेषितांची कृत्ये 2:14-21.

भविष्यवाणीचा यशस्वी विद्यार्थी होण्यासाठी हे ठामपणे समजणे आवश्यक आहे की, जगाचा अंत शास्त्रातील ऐतिहासिक निवेदनामध्ये “ओळीवर ओळ” या रीतीने चित्रित करण्यात आला आहे. या सत्याशी निगडित अशी गोष्ट म्हणजे भविष्यवक्ते स्वतःच शेवटच्या दिवसांतील देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात. योएल आपले पुस्तक शेवटच्या दिवसांत ठेवतो, कारण ते “प्रभूच्या दिवसाच्या” समीप येण्याची घोषणा करते.

सियोनमध्ये तुतारी फुंका, आणि माझ्या पवित्र पर्वतावर धोक्याचा इशारा द्या; देशातील सर्व रहिवासी थरथर कापोत; कारण परमेश्वराचा दिवस येत आहे, तो अगदी समीप आहे. योएल २:१.

“तुरई” हे एक प्रतीक असून, इतर अर्थांसह, ते इशाऱ्याचा संदेश दर्शवते. प्रतीक म्हणून तुरई संदर्भानुसार एखादा कालखंड, किंवा काळातील एखादा बिंदू, किंवा दोन्हीही दर्शवू शकते. तुरई न्यायाचेसुद्धा प्रतिनिधित्व करते. प्रायश्चित्तदिनाच्या दहा दिवसांपूर्वी असलेला तुरईचा सण येऊ घातलेल्या न्यायाचा इशारा होता.

“परमेश्वराचा दिवस” हा शब्दप्रयोग ज्या उताऱ्याच्या संदर्भात वापरला जातो, त्या संदर्भानुसार तो एखाद्या विशिष्ट कालबिंदूचे किंवा एखाद्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो. “परमेश्वराचा दिवस” हा सात शेवटच्या पीडांनी दर्शविलेल्या कार्यकारी न्यायाचे प्रतीक असू शकतो, किंवा तो हजार वर्षांच्या सहस्रकाच्या शेवटी होणारा कार्यकारी न्याय असू शकतो. कोणत्याही परिस्थितीत, कर्णा परमेश्वराच्या कार्यकारी न्यायाची ओळख करून देतो. म्हणून “परमेश्वराचा दिवस” हा परमेश्वराची शिक्षा अंमलात आणली जाते त्या कालबिंदूचे, किंवा परमेश्वराच्या शिक्षा अंमलात आणल्या जातात त्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करू शकतो.

“प्रभूचा दिवस” जसा एका विशिष्ट क्षणबिंदूचे आणि एका कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करू शकतो, तसेच “तुरई” देखील करू शकते; याची साक्ष प्रकटीकरण आठ आणि नऊ मधील सात तुरयांनी दर्शविलेल्या इतिहासातील बिंदू आणि कालखंड देतात. योएल ज्या “तुरई” फुंकण्याचे प्रतिनिधित्व “प्रभूचा दिवस” म्हणून करीत आहे—तो एकाच वेळी काळातील एक बिंदूही आहे आणि एक कालखंडही आहे, जो मेलेल्यांचा न्याय समाप्त झाल्यावर आणि जिवंतांचा न्याय आरंभ झाल्यावर सुरू होतो. 9/11 रोजी एक तुरई फुंकली गेली, ज्याने जिवंतांच्या न्यायाचे आगमन एका विशिष्ट क्षणबिंदू म्हणून चिन्हांकित केले, आणि त्याचप्रमाणे 9/11 हा जिवंतांच्या न्यायाच्या कालखंडाचा आरंभ आहे हेही चिन्हांकित केले.

म्हणून आता देखील, परमेश्वर म्हणतो, सर्व अंतःकरणाने माझ्याकडे वळा, उपवासाने, रडण्याने व शोकाने माझ्याकडे या; आणि तुमची वस्त्रे नव्हे, तर तुमची अंतःकरणे फाडा, आणि परमेश्वर तुमचा देव याच्याकडे वळा; कारण तो कृपाळू व दयाळू आहे, क्रोध करण्यास मंद आहे, आणि महान करुणेचा आहे, आणि तो संकटाविषयी पश्चात्ताप करतो. कोण जाणे, तो पुन्हा वळून पश्चात्ताप करील, आणि आपल्या मागे आशीर्वाद सोडील; म्हणजे परमेश्वर तुमचा देव याच्यासाठी अन्नार्पण व पेयार्पण. सियोनमध्ये रणशिंग फुंका, उपवास पवित्र ठरवा, पवित्र सभा बोलवा. योएल 2:12-15.

योएलने रणशिंग फुंकण्याची आज्ञा देण्याची ही दुसरी वेळ आहे. योएलमधील “रणशिंगे” ही सात शेवटच्या पीडांच्या निकट येणाऱ्या कार्यकारी न्यायाविषयीची इशारे आहेत, आणि ती लाओदिकीया मंडळीस दिलेल्या पश्चात्तापाच्या आवाहनाच्या तसेच कृपाकाळ लवकरच समाप्त होण्याच्या संदर्भात मांडलेली आहेत.

मोठ्याने पुकार, आवरू नकोस; आपला आवाज रणशिंगाप्रमाणे उंच कर, आणि माझ्या लोकांना त्यांचा अपराध, व याकोबाच्या घराण्याला त्यांची पापे दाखव. यशया 58:1.

यशया, योएल, योहान आणि पेत्र हे सर्व शेवटच्या दिवसांतील एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करीत आहेत; तसेच यिर्मया देखील, जो रणशिंग कधी फुंकावयाचे हे दर्शवितो.

परमेश्वर असे म्हणतो, रस्त्यांमध्ये उभे राहा, आणि पाहा, आणि जुन्या वाटांविषयी विचारा, चांगला मार्ग कोठे आहे ते विचारा, आणि त्यात चाला; म्हणजे तुम्हाला तुमच्या आत्म्यांस विश्रांती मिळेल. परंतु ते म्हणाले, आम्ही त्यात चालणार नाही. तसेच मी तुमच्यावर पहारेकरी नेमले, असे म्हणत, रणशिंगाचा नाद ऐका. परंतु ते म्हणाले,

आम्ही ऐकणार नाही. यिर्मया 6:16, 17.

या शेवटच्या दिवसांत 9/11 रोजी तुतारी वाजली, आणि त्यानंतर ज्यांनी चांगला मार्ग निवडला व त्यात चालले, त्यांच्यावर उत्तरकालीन पाऊस पडू लागला. तेव्हाच प्रकटीकरण अठराव्या देवदूताने अवतरण केले.

“उत्तरकाळचा पाऊस देवाच्या लोकांवर पडणार आहे. एक सामर्थ्यवान देवदूत स्वर्गातून खाली उतरावयाचा आहे, आणि संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित होणार आहे.” Review and Herald, April 21, 1891.

९/११ रोजी न्यूयॉर्कमधील महान इमारती पाडल्या गेल्या तेव्हा, सामर्थ्यवान देवदूत खाली उतरला आणि उत्तरकाळातील पाऊस पडू लागला.

“मी असे जाहीर केले आहे काय की न्यू यॉर्क एका प्रचंड भरतीच्या लाटेने वाहून जाईल? हे मी कधीही म्हटलेले नाही. तेथे मजला-मजला उभ्या राहत असलेल्या त्या महान इमारतीकडे पाहताना मी असे म्हटले आहे, ‘प्रभु पृथ्वीला भयंकर रीतीने हादरविण्यास उठेल, तेव्हा किती भयंकर दृश्ये घडतील! मग प्रकटीकरण 18:1-3 मधील वचने पूर्ण होतील.’ प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायाचा संपूर्ण भाग पृथ्वीवर येऊ घातलेल्या गोष्टींबद्दलचा इशारा आहे. परंतु न्यू यॉर्कवर नेमके काय येणार आहे याबद्दल मला विशेष असा प्रकाश नाही; एवढेच मला ठाऊक आहे की एक दिवस तेथील त्या महान इमारती देवाच्या सामर्थ्याच्या वळणावळणाने व उलथापालथीने पाडल्या जातील. मला दिलेल्या प्रकाशावरून मला ठाऊक आहे की जगात विनाश आहे. प्रभूकडून एकच शब्द, त्याच्या पराक्रमी सामर्थ्याचा एकच स्पर्श, आणि या प्रचंड रचना कोसळतील. अशी दृश्ये घडतील की ज्यांची भयावहता आपण कल्पनाही करू शकत नाही.” Review and Herald, July 5, 1906.

९/११ रोजी उत्तरकालीन पावसाची पूर्ण उधळण रविवारच्या कायद्याच्या वेळी होण्यापूर्वी त्याची अगाऊ शिंपण सुरू झाली.

“सुवार्तेचे महान कार्य देवाच्या सामर्थ्याच्या त्या प्रकटीकरणापेक्षा कमी प्रकटीकरणाने समाप्त होणार नाही, ज्याने त्याच्या आरंभीची खूण केली होती. सुवार्तेच्या प्रारंभी पूर्ववृष्टीच्या ओतप्रोत वर्षावात ज्या भविष्यवाण्या पूर्ण झाल्या, त्या त्याच्या समाप्तीच्या वेळी उत्तरवृष्टीत पुन्हा पूर्ण होणार आहेत. येथेच ते ‘शीतलतेचे काळ’ आहेत, ज्यांची प्रेषित पेत्राने अपेक्षा धरली होती, जेव्हा तो म्हणाला: ‘म्हणून पश्चात्ताप करा व फिरा, म्हणजे तुमची पापे पुसली जावीत, जेव्हा प्रभूच्या सान्निध्यातून शीतलतेचे काळ येतील; आणि तो येशूला पाठवील.’ प्रेषितांची कृत्ये 3:19, 20.” The Great Controversy, 611, 612.

“शांतीप्रद काळांची” परिपूर्ण पूर्तता तेव्हाच घडते जेव्हा तुम्ही जिवंत असता, कारण इशारा असा आहे की “पश्चात्ताप करा,” आणि तुम्ही मेलेले असाल तर ते करणे अशक्य आहे. “शांतीप्रद काळ” तेव्हाच येतो जेव्हा जिवंत आत्म्यांची “पापे” अद्याप “पुसून टाकली” जाऊ शकतात. “शांतीप्रद काळ” 9/11 रोजी सुरू झाला, आणि अशा रीतीने त्याने जिवंतांच्या न्यायाची सुरुवात दर्शविली. सुवार्ताकालाच्या समाप्तीला पेंतेकोस्तची पुनरावृत्ती होते. जेव्हा “शांतीप्रद काळ” आला, तेव्हा पेंतेकोस्तामध्ये प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेल्या घटना पुन्हा घडू लागल्या.

“पेंतेकोस्तच्या दिवसातील घटना त्या प्रसंगापेक्षाही अधिक सामर्थ्याने पुन्हा घडून येतील, या काळाकडे मी उत्कट आतुरतेने पाहत आहे. योहान म्हणतो, ‘मी दुसरा एक देवदूत स्वर्गातून खाली उतरताना पाहिला; त्याला मोठे सामर्थ्य होते; आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित झाली.’ त्यानंतर, पेंतेकोस्तच्या काळात जसे झाले तसे, लोकांना त्यांच्या आपल्या आपल्या भाषेत सत्य सांगितलेले ऐकू येईल.

“जे प्रत्येक आत्मा प्रामाणिकपणे त्याची सेवा करण्याची इच्छा धरतो, त्यामध्ये देव नवे जीवन फुंकू शकतो; आणि वेदीवरून घेतलेल्या जिवंत निखाऱ्याने ओठांना स्पर्श करून, त्यांना त्याच्या स्तुतीने वाक्प्रभु बनवू शकतो. देवाच्या वचनातील अद्भुत सत्ये जाहीर करण्याच्या सामर्थ्याने हजारो स्वर परिपूर्ण केले जातील. अडखळणारी जीभ मोकळी केली जाईल, आणि भित्र्यांना सत्यासाठी धैर्यपूर्ण साक्ष देण्यास सबळ केले जाईल. प्रभू आपल्या लोकांना प्रत्येक अशुद्धतेपासून आत्ममंदिर शुद्ध करण्यास, आणि त्याच्याशी इतका निकट संबंध राखण्यास

सहाय्य करो की, जेव्हा उत्तरकालीन पाऊस ओतला जाईल तेव्हा ते त्याचे सहभागी होऊ शकतील." Review and Herald, July 20, 1886.

आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

मग जो देवदूत माझ्याशी बोलत होता तो पुन्हा आला, आणि झोपेतून जागा केलेल्या मनुष्यासारखे मला जागे केले. आणि त्याने मला म्हटले, तुला काय दिसते? तेव्हा मी म्हणालो, मी पाहिले, आणि पाहा, सर्वस्वी सोन्याचा एक दीपस्तंभ, त्याच्या शिखरावर एक पात्र, आणि त्यावर त्याचे सात दिवे, आणि शिखरावर असलेल्या त्या सात दिव्यांसाठी सात नळ्या; आणि त्याच्या जवळ दोन जैतुनाची झाडे, एक त्या पात्राच्या उजव्या बाजूस, आणि दुसरे त्याच्या डाव्या बाजूस.

मग मी उत्तर देऊन माझ्याशी बोलणाऱ्या देवदूतास म्हणालो, "माझ्या प्रभो, हे काय आहे?" तेव्हा माझ्याशी बोलणाऱ्या त्या देवदूताने मला उत्तर देऊन म्हटले, "हे काय आहे, हे तुला ठाऊक नाही काय?" आणि मी म्हणालो, "नाही, माझ्या प्रभो."

मग त्याने उत्तर देऊन मला म्हटले, "झरुब्बाबेलाला परमेश्वराचे हे वचन आहे: 'बलाने नव्हे, सामर्थ्यानेही नव्हे, तर माझ्या आत्म्याने,' असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो." जखऱ्या 4:1-6.